

WAT STAAT U NAAR DE HEMEL TE KIJKEN?

• door Rens Jan Kramer

‘GALILESE MANNEN, WAT STAAT U NAAR DE HEMEL TE KIJKEN?’ MET DEZE WOORDEN WERDEN DE ELF DISCIPELEN, DIE SPRAKELOOS NAAR DE WOLK STONDEN TE STAREN WAARACHTER ZIJ ZOJUIST HUN HEER HADDEN ZIEN VERDWIJNEN, DOOR TWEE MANNEN IN WITTE KLEREN AANGESPROKEN. DE TWEE VOEGDEN ER AAN TOE DAT DE DISCIPELEN ‘DEZE JEZUS’ DIE ZIJ ZOJUIST NAAR DE HEMEL HADDEN ZIEN GAAN, NET ZO WEER Zouden zien terugkomen. IN DIT ARTIKEL STAAN WE BIJ DE HEMELVAART IN HET ALGEMEEN STIL, EN IN HET BIJZONDER BIJ DIE OPMERKELIJKE OPENINGSZIN VAN DE TWEE MANNEN IN WITTE KLEREN, OPGETEKEND IN HANDELINGEN 1:11.

STAREN NAAR DE LUCHT

‘Hoe eenvoudig en onopgesierd is dit verhaal van Lukas! Zo zuiver natuurlijk, dat het zijne geloofwaardigheid met zich voert’ roept IJsbrand van Hamelsveldt in zijn commentaar op Handelingen (tweede druk, Amsterdam 1797) over deze verzen uit. En zo is het. Ook de lezer in de 21e eeuw ziet de discipelen gewoon voor zijn geestes oog alle elf sprakeloos naar die grijze wolkenlucht staren, hoog op de Olijfberg op een dag in of omstreeks het jaar 29. Al is ons wereldbeeld niet meer ingedeeld in de hemel die geografisch boven de wolken moet worden gelokaliseerd en in de aarde daar beneden, toch geloven we dat de hemelvaart historisch zo is verlopen als Lukas beschrijft: een opstijgen van de Heer Jezus tot achter een wolk waar hij in de voor mensen onzichtbare hemelse sferen verder opging, terwijl de discipelen omhoog kijkend probeerden een laatste glimp van Hem op te vangen.

EFFECT VAN DE UITSPRAAK

De discipelen bleven achter, maar niet ontheemd of gedesoriënteerd. De boodschap van de twee mannen dat hun Heer niet voorgoed was verdwenen maar op dezelfde manier zou terugkomen, lijkt hen, na de bemoedigende laatste instructies van de Heer zelf, getroost en versterkt te hebben. We lezen niets over een zwart gat waarin de discipelen vielen, zoals na de kruisiging, maar ze keren terug naar Jeruzalem ‘met grote blijdschap’.¹ Ze komen samen in de bovenzaal², mogelijk in de tempel³ om te bidden, God te prijzen en de uitvoering van hun zen-

dingsopdracht voor te bereiden door de vrijgekomen plaats van Judas in te vullen en de uitstorting van de Heilige Geest af te wachten.

BOODSCHAP VOOR ONS

Als we de uitspraak ‘Galilese mannen...’ en de gebeurtenissen erna op ons laten inwerken, wordt een mogelijke actuele betekenis ervan duidelijk. Hoewel, actueel... C.H. Spurgeon paste het vers in zijn tijd al toe op ‘de Broeders’ die zich naar zijn smaak te veel met het beschouwen van de toekomstige dingen bezighielden en (daardoor) te weinig actief in Gods koninkrijk waren (‘Ye men of Plymouth...’). Al zal de lading van Spurgeons uitspraak degenen, voor wie zij bestemd was, pijn hebben gedaan, die uitspraak lijkt wel de diepere essentie te zijn van de woorden die direct na de hemelvaart over de Olijfberg klonken. Ook Paulus riep de Thessalonikers allereerst op de levende en waarachtige God te dienen en daarnaast Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten⁴. De gelovige hoeft niet ontzet naar de wolken te blijven staren waarachter de Heer is verdwenen, om vervolgens teruggetrokken de profetieën te bestuderen. Hij mag in het blijde besef dat Hij weer zal verschijnen, voor Hem aan de slag gaan hier op aarde, biddend en God lofprijzend. Dat hij bij dat vreugdevolle werk op aarde wel geacht wordt ‘zich op de dingen te richten die boven zijn, niet die op de aarde zijn’⁵ brengt de zaak overigens weer in evenwicht. Misschien is dat laatste destijds wel de repliek van de aangesproken broeders aan Spurgeon geweest.

1. Lk. 24:5
2. Hd. 1:13
3. Lk 24:53
4. 1Th. 1:10
5. Ko. 3:2

**De gelovige hoeft
niet ontzet naar de
wolken te blijven staren
waarachter de Heer is
verdwenen**